

La importància de mantenir Catalunya com a pol d'atracció d'inversions

Oriol Martínez Alòs-Moner. Economista. Membre de la sectorial d'Economia de l'ANC

“...res apunta a una disminució en la capacitat de Catalunya per a atreure inversions productives, especialment en sectors claus per a l'economia del futur...”

Catalunya, amb Barcelona al capdavant, s'ha convertit els darrers anys en una de les principals regions d'Europa occidental pel que fa a la capacitat d'atreure inversions estrangeres productives. En un article anterior (*“La solvència de Catalunya atrau inversions productives, un factor clau d'estabilitat”*) es comentava que Catalunya reuneix una sèrie d'elements positius que la diferencien de la resta de regions del sud d'Europa, de tal manera que concentra d'una forma natural aquelles inversions que podrien estar disperses en altres regions meridionals, com per exemple València, Llombardia, la regió d'Istanbul, el Midi Pyrénées o el País Basc. Especialment per això, se situa, any rere any, al capdavant dels rànquings en inversions atretes: el prestigiós *Financial Times* va reconèixer recentment Catalunya com la millor regió per a invertir al sud d'Europa.

Aquest dinamisme s'ha manifestat tant en sectors on el factor fonamental és el cost —per exemple, els centres de serveis compartits (recentment la multinacional Bayer ha instal·lat a Barcelona un centre de serveis per a totes les seves filials de Grècia, Turquia i Amèrica Llatina)— com en sectors en què el factor clau és tenir una alta disponibilitat de potencials clients i proveïdors, com és el cas dels sectors farmacèutic, químic, automoció, tecnologies de la informació i la comunicació o l'agroindústria.

Totes les inversions són importants per a la creació d'ocupació i per a augmentar les contribucions per a les prestacions socials (pensions, etc.), uns efectes molt positius que, en altres condicions, podrien anar a parar a regions veïnes. A més, i sobretot amb vista a l'exterior, aquestes inversions posen de manifest que hi ha confiança en una determinada regió. Així mateix, inversions en automoció, farmàcia, salut o agroindústria, entre d'altres, també són importants perquè tiren el conjunt d'empreses vinculades al sector. Aquestes inversions, en gran part fetes en sectors internacionalitzats, també fan que millori la competitivitat de les empreses locals perquè es beneficien dels coneixements i les innovacions tecnològiques i milloren la seva capacitat exportadora i el seu posicionament internacional.

En un principi, res apunta a una disminució en la capacitat de Catalunya per a atreure inversions productives, especialment en sectors claus per a l'economia del futur com són les tecnologies de la informació i comunicació (TIC) o les biociències, ni tampoc és de preveure que apareguin regions capaces de competir amb Catalunya. Això no obstant, per tal de mantenir aquests factors diferencials positius, cal que Catalunya disposi d'autonomia en matèria de disseny, finançament i gestió de les infraestructures (incloses les destinades al transport massiu diari de treballadors). Només així es podran evitar pèrdues per aglomeracions, colls d'ampolla o ineficiències en les cadenes de transport i distribució, que podrien acabar deteriorant la capacitat de Catalunya per a continuar atraient inversions productives.

Per a complementar aquest procés, es necessita una administració més propera i flexible que faciliti les gestions i respongui millor a les necessitats de les empreses. No és gratuït afirmar que aquesta reforma rarament serà afrontada per cap de les administracions del Govern de Madrid, tant per un problema de mentalitat com per l'allunyament de la realitat.